

عنوان مقاله:

امکان سنجی و ظرفیت ساحل و بندر نوشهر در تولید انرژی با استفاده از روش های تجدید پذیر

محل انتشار:

فصلنامه علوم و فناوری دریا، دوره 23، شماره 90 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

رضا مرادپور - دانشجوی دکتری دانشکده مهندسی برق، دانشگاه علوم دریایی امام خمینی (ره)

محمد رسول جان نثار - دانش آموخته دکتری، دانشگاه یزد

سهراب مجدفر - کارشناس ارشد معماری کشتی دانشگاه علوم دریایی امام خمینی (ره)

خلاصه مقاله:

با توجه به اهداف زیست محیطی، استفاده از انرژی های تجدید پذیر در تولید انرژی رو به افزایش است. با توجه به موقعیت جغرافیایی هر منطقه، انتخاب روش مناسب تولید انرژی تجدید پذیر، منجر به افزایش بازدهی و صرفه اقتصادی بیشتر می شود. در این مقاله امکان سنجی و ظرفیت ساحل و بندر نوشهر به منظور نیل به روش بهینه تولید انرژی تجدید پذیر انجام شده است. در این مطالعه با توجه به مراجع مختلف ارائه شده، در ابتدا وضعیت کشور ایران و در ادامه ساحل و بندر نوشهر، از نظر میزان تابش خورشید، سرعت و ظرفیت باد، ظرفیت انرژی زمین گرمایی، زیست توده و انواع روش های تولید انرژی دریایی شامل موجی، جزر و مدی، گرمایی دریایی، جریان دریایی و گرادیان شوری، مورد مطالعه و ارزیابی قرار گرفته است. همچنین هر یک از این روش ها از نظر میزان هزینه مورد مقایسه قرار می گیرد. با توجه به مطالعات امکان سنجی و ارزیابی های صورت گرفته، بندر نوشهر مکان مناسبی برای تولید انرژی به روش گرمایی دریایی است؛ زیرا در عمق کم آب امکان رسیدن به اختلاف حداقل 20 درجه بین آب های سطح و ژرف آب وجود دارد. همچنین این روش، با توجه به بررسی اقتصادی انجام شده، در بین روش های قابل استفاده در بندر نوشهر دارای کمترین هزینه است.

کلمات کلیدی:

انرژی های تجدید پذیر، امکان سنجی، روش بهینه و ساحل و بندر نوشهر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1015909>

